

senest gennemførte ændringer kan pensionister have betydelige ekstraindtægter ved siden af pensionen, før grundbeløb, pensionstillæg og personlige tillæg aftrappes eller helt bortfalder.

Folkepensionens pensionstillæg er for gifte pensionister fuldt ud aftrappet ved indtægter ud over pensionen, der overstiger 219.000 kr., og de personlige tillæg er fuldt ud aftrappet ved indtægter, der overstiger 82.500 kr. Folkepensionens grundbeløb aftrappes kun efter pensionistens egen arbejdsindkomst og bortfalder ved indkomst, der overstiger 207.200 kr. Det er værd at være opmærksom på, at pensionsudbetalinger ikke påvirker folkepensionens grundbeløb.

Forespørgerne synes at være af den opfattelse, at samspilsproblemet kan og skal fjernes. Da det er indkomstafhængigheden, der er den udløsende faktor til samspilsproblemet, kan man umiddelbart nemt forestille sig forskellige løsninger på problemet, hvis det er det, man vil, og det er en teoretisk konstruktion, jeg nu kort vil komme ind på, idet statsministeren allerede har skitseret løsningerne.

Én løsning ville være at fjerne denne indkomstafhængighed af de sociale ydelser i det gældende system. Alle får samme ret til ydelse uanset behov. Det vil koste statskassen 6 mia. kr. brutto.

En anden løsning kan være, at det offentlige slet ikke skal give sådanne offentlige ydelser. Det er så den anden måde at undgå samspilsproblemer på, men det er der vist ingen, der forestiller sig – heller ikke engang forespørgerne i denne debat.

Næ, det, man skal spørge om, er, hvad det er, det danske samfund vil opnå med sit velfærdssystem og sociale ydelser til dem, der har behov. Det er et velfærdssystem, hvor det offentlige træder til, når man ung som gammel kommer i en sådan situation, at man ikke selv har mulighed for at dække sine behov gennem egne midler, og det er netop, hvad det gældende system er udtryk for.

Regeringen ønsker faktisk at fastholde den struktur, der i dag findes på pensionsområdet. Regeringen ønsker at fastholde de tre søjler, nemlig folkepensionen, arbejdsmarkedspensionsordningerne, herunder ATP og LD, og endelig den private pensionsopsparring. Det er de tre fundament.

Folkepensionen er og forbliver en fast grundydelse for alle pensionister. Regeringen har gentagne gange forsikret, at der ikke ændres på dette princip. På trods heraf har der fra forskel-

lig side været sået tvivl om, hvorvidt der er realitet bag denne garanti. Jeg kan sige, at det er regeringens klare holdning, at folkepensionens grundbeløb er det sikre fundament for al pensionsopsparring.

Det ligger nemlig fast, at pensionister har ret til folkepensionens grundbeløb uanset supplerende rente- og pensionsindtægter, og det har regeringen faktisk sikret ved opdelingen af folkepensionen i grundbeløb og indkomstafhængige tillæg. Selv med væksten i pensionsudbetalinger fra såvel arbejdsmarkedspensioner som privattegnede pensionsordninger vil det nuværende system være levedygtigt og fremtidssikkert.

Med det mener jeg, at indtægtsafhængigheden både robustgør og fremtidssikrer folkepensionen. Befolkningen kan forudse og beregne deres økonomiske situation, uanset på hvilket tidspunkt de ønsker at lade sig pensionere og uanset størrelsen af deres pensionsordninger. Forholdene er alment accepterede, og det er et indicium for, at det nuværende system er levedygtigt.

Regeringen garanterer, at der bliver folkepension til alle. De kommende pensionister kan være trygge.

Med hensyn til den private pensionsopsparring kan jeg sige, at udviklingen i denne pension, dette bidrag til den samlede pensionsopsparring meget vel kan tages som et godt udtryk for, hvad fremtidens pensionister ønsker sig af deres pensionisttilværelse, nemlig at sikre et større økonomisk råderum.

Fra flere sider anføres det ofte, at det ikke kan betale sig at spare op til alderdommen. Det er også det indtryk, man får af emnet for denne forespørgselsdebat. Det er efter regeringens opfattelse direkte misvisende at komme med sådanne påstande. Det kan med beregninger underbygges, at det fortsat er fordelagtigt at foretage pensionsopsparring. Almindelig sund fornuft siger det samme. Det er i hvert fald det, som borgernes forventninger bygger på, og det er jo også en kendsgerning, som man ikke bare kan se bort fra.

Som statsministeren for et øjeblik siden også var inde på, kan man sige, at det bedste bevis på det får man ved at kigge på den faktiske udvikling i indskuddene på pensionsordningerne. Som det blev nævnt, er indbetalingerne fordoblet siden 1987. Førrige år blev der indskudt mere end 38 mia. kr. på pensionsordninger, og indbetalingerne på kapitalpension er steget med 140